

Я вільно випірну із хмари...

Марина Соколян

Я вільно випірну із хмари,
Де буря горя лютувала,
Стискала горло, груди рвала,
Де блискавиць стрімкі удари
Нещадно небо розтинали...
Впаду на гострий край будівлі,
Серед химер припущень хибних
Жертвопринесень непотрібних
Зберу там залишки зіпрілі.
Чини добро собі на лихо!
І біль сльотою розіллється,
Заструменить любов зі стріхи,
Багаття балаганне сміху
У мить безрадісну займеться.